

υπερασπίζων ένα φίλον του, τὸν ἡθοποιὸν δηλ. Ρόσκιον, καταφαίνεται οὐ μόνον ὅτι αἱ κοινωνικαὶ προλήψεις, τὰς ὁποίας οἱ παλαιότεροι Ρωμαῖοι ἔτρεφον κατὰ τοῦ γένους τῶν ὑποκριτῶν, ἐξέλιπον παντελῶς κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ Κικέρωνος, ἀλλὰ καὶ ὅτι οἱ μισθοὶ τῶν ἀσκούντων τὸ περίβλεπτον ἤδη τοῦτο ἐπάγγελμα ἦσαν γενναϊότατοι. Ὁ Κικέρων λέγει ἐν τῷ προμνησθέντι λόγῳ, ὅτι ὁ Ρόσκιος ἀπεποιήθη νὰ λάβῃ ἐξ ἑκατομμυρίων σεστερτίων ἀμοιβὴν ἀπέναντι συμπεφωνημένης ἐπὶ δεκαετίαν διδασκαλίας ἀπὸ τῆς σκηνῆς, ἥτις δὲν ἐχωρίζετο κατὰ τοὺς μακαρίους ἐκείνους χρόνους ἀπὸ τῶν ἱερωτέρων τῆς θρησκείας βωμῶν. Ὁ ρήτωρ δὲν ἀρνείται τὴν σημαντικότητά τῆς προσφοράς ταύτης, ἰσοδυναμούσης τοῦλάχιστον πρὸς ἓν ἑκατομμύριον σημερινῶν δραχμῶν, ἐπομένως πρὸς 100 χιλ. δραχμῶν ἐτήσιον μισθόν. Ἐῖνε ἀληθὲς ὅτι ὁ Πλίνιος (VII, 30) ἀναφέρει πού, ποσὸν μικρότερον ὡς ἐνιαυσίαν ἀμοιβὴν τοῦ διασήμου Ροσκίου, ἀλλ' ὁ Μακρόβιος ὁρίζει αὐτὴν (II, 10) πολλῶν μεγαλειτέραν, ἥτοι χιλίας περίπου δραχμὰς καθ' ἑκάστην, ὅχι παρὰστασιν, προσθέτει, ἀλλ' ἡμέραν. Καὶ δὲν εἶνε μοναδικὸν τὸ ἀπίστευτον τοῦτο παράδειγμα τῆς ἐλευθεριότητος καὶ φιλομουσίας τῆς ἀρχαίας κοινωνίας. Ὁ αὐτὸς Μακρόβιος ἱστορεῖ, ὅτι ὁ ἡθοποιὸς Αἰσώπος κατέλιπε τῷ υἱῷ αὐτοῦ κληρονομίαν ἐκ τεσσάρων περίπου ἑκατομμυρίων σημερινῶν δραχμῶν, τὰς ὁποίας διὰ μόνης τῆς ὑποκριτικῆς τέχνης τοῦ ἐξοικονόμησεν, ὅταν δέ τις ἀναλογισθῇ ὅτι ἀνέκαθεν, καὶ τότε ὡς καὶ σήμερον δηλ., ἥκιστα χαρακτηρίζονται οἱ ἡθοποιοὶ ἐπὶ οἰκονομίᾳ, εὐκόλως συμπεραίνει, ὅτι ἡ μετὰ θάνατον τοῦ μακαρίου τούτου Αἰσώπου ὑπολειφθεῖσα οὐσία εἶνε λείψανον πολλῶν σημαντικωτέρου κεφαλαίου, τοῦ ὁποίου τὴν κτῆσιν οὐδὲ νὰ δνειρευθῶσι δικαιούνται οἱ εὐδαιμονέστεροι ὑποκριταὶ καὶ αἰδοὶ τῶν ἡμερῶν μας.

Ἐκ Παρισίων προῆλθεν εἰδήσεις, καθ' ἣν ὁ ἐπιφανὴς μουσουργὸς Μασσενὲ ἀσχολεῖται εἰς τὴν τελείωσιν νέου μελοδράματος, φέροντος τὸ πλήρες γοητείας ὄνομα τοῦ „Βερθέρου“ τοῦ συγκινητικοῦ ἐκείνου ἐπεισοδίου αὐτῆς τῆς ζωῆς τοῦ Ὀλυμπίου Γκαίτε. Ἐκαστον τοῦ ἀγγελλομένου τούτου μελοδράματος πρόσωπον εἰσάγεται δι' ἰδιαιτέρας χαρακτηριστικῆς μελωδίας, θὰ λείπωσι δὲ παντελῶς αἱ διωδίαι, αἱ τριωδίαι καὶ ἐν γένει πᾶν χορικὸν μέλος. Τὰ διάφορα δηλ. τοῦ μελοδράματος πρόσωπα οὐδέποτε θὰ ψάλλωσιν ὁμοῦ, ἀλλὰ μόνον ἀφοῦ τὸ ἐν ἀποπερατῶσιν ἤδη τὸ ἄσμα του, ἀμέσως δ' ἀρχίζῃ τὸ ἕτερον πρόσωπον τὸ ἴδιον μέλος. Τὸ κείμενον τοῦ Γκαίτε, οὗτινος ὑπάρχουσιν ὄντως κλασικαὶ μεταφράσεις ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ, δισεκέλευσεν εἰς ἑμμελεῖς στίχους ὁ κ. Μιλλιέ.

— Κατὰ τὰς τελευταίας ἐνιαυσίους ἐξετάσεις τοῦ ἐν Παρισίοις ᾠδείου τὸ πρῶτον ἐπὶ κλειδοκυμβαλισμῷ βραβεῖον ἔλαβε νεαρὸς ἐκ Βουδαπέστης

μαθητῆς, τὸ δεύτερον δὲ εἰς τὴν ἄρπαν ἔλαβε νεαρώτατον κοράσιον, μόλις δεκαετής, ἡ μικρὰ Ρενιέ, ἥς αἱ μικροσκοπικαὶ χεῖρες καὶ τὸ βραχύτατον ἀνάστημα μόλις ἔφθανον τὰς χορδὰς τοῦ πελωρίου ὄργάνου, ὅπερ ἀνέδιδε τοὺς μαγευτικωτέρους τόνους. Οἱ εἰδήμονες προλέγουσιν ὅτι ἡ ἀριστεύουσα κοράσις ὑπισχνεῖται ἔκτακτον μέλλον καὶ δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ καταταχθῇ μεταξὺ τῶν διασημοτέρων τῆς ἐποχῆς μας μουσουργῶν.

— Ὁ Φραγκίσκος Κοππέ, ὁ προσφιλεστὴς τῶν Γάλλων λυρικός ποιητής, ἐτοιμάζει νέον δράμα, τοῦ ὁποίου ἡ ὑπόθεσις διαδραματίζεται ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἰμου. Τὸ φιλολογικὸν τοῦτο μνημεῖον δὲν θ' ἀφίξη βέβαια ἀμνημόνευτα τὰ ἐσχάτως παρ' ἡμῶν διαδραματισθέντα γεγονότα. Ὁ τύπος δὲν τολμᾷ νὰ προμαντεύσῃ τὴν ὕψην καὶ τὴν λύσιν τοῦ δραματικοῦ τούτου ἔργου.

— Ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις καὶ ἐν Καναδᾷ ὑπάρχουσι εἰς 25 πόλεις, ἔχουσας ὑπὲρ τὰς 100 χιλ. κατοίκους, 144 θέατρα καὶ αἰθούσαις μουσικῶν συναυλιῶν. Ἐν ταῖς δύο ταύταις μεγίσταις χώραις τῆς βορείου Ἀμερικῆς ὑπάρχουσιν ἐν συνόλῳ τοιαῦτα ἰδρύματα ὑπὲρ τὰ 3250, καὶ εἰς τὰ τεμένη ταῦτα τῶν Μουσῶν λειτουργοῦσιν ἐναλλὰξ 400—500 πλάνητες θιάσοι καὶ 100 μονίμως ἐγκατεστημένοι, ἐκ τούτων δὲ πάλιν 50 ἀντιπροσωπεύουσι τὸ μελόδραμα, σοβαρὸν καὶ ἐλαφρόν. Τὰ θέατρα τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν εἰσέπραξαν κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος ἐν συνόλῳ 250 ἑκατομ. δραχμῶν.

— Ἐν τῇ Πινακοθήκῃ τῆς Ἀκαδημίας τῶν Τεχνῶν ἐν Μιλάνῳ ἀνηρτήθη ἐσχάτως πρὸς κοινὴν θέαν μία τῶν περιφημοτέρων εἰκόνων τοῦ ἀθανάτου Τιντορέττου, παριστάνουσα „τὴν ἀνακαμιδὴν τῶν λειψάνων τοῦ ἁγ. Μάρκου ἐξ Ἀλεξανδρείας“.

Ἐν Λονδίνῳ ἐσηματίσθη βαγνερικός τις σύλλογος ἔχων σκοπὸν τὴν μουσικὴν τοῦ Βάγνερ νὰ καταστήσῃ δημοτικὴν καὶ νὰ παρέχῃ μουσικὰς συναυλίας ἐπὶ λίαν ἐφθηνοῖς εἰσιτηρίοις, τούτων δὲ τῶν συναυλιῶν τὸ μὲν πρῶτον μέρος ν' ἀποτελῇται ἐκ βαγνερικῶν συνθέσεων, τὸ δὲ δεῦτερον ἐξ ἀγγλικῶν μόνον.

ΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ ΕΝ Τῷ ΜΑΓΕΙΡΕΙῳ.

Ἐπανειλημμένως ἐγράψαμεν ἐν ταῖς στήλαις ταύταις περὶ τοῦ ἐφευρετικοῦ πνεύματος τῶν Ἀμερικανῶν, ἐπηνέσαμεν τὴν ἀνάγκαν τῶν Γερμανῶν φιλοπονίαν καὶ παρεθέσαμεν εἰκόνας διαφόρων οἰκιακῶν μηχανῶν καὶ ἐργαλείων, ἐφευρεθέντων ὑπὸ τῶν δύο τούτων ἔθνων καὶ ἐχόντων σκοπὸν νὰ ἀντικαθίστῳσι τὰς γυναικείας χεῖρας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατ' οἶκον ἐργασιῶν. Ἀναρίθμητοι ἐπενοήθησαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη πλυντικαὶ καὶ σπογγιστικαὶ μηχαναί, ἐκλεπιστικὰ ἐργαλεῖα καὶ πλεῖστα ἄλλα τῆς ῥαπτικῆς καὶ τῆς μαγειρικῆς μηχανήματα, ὧν τὰ ὀνόματα εἶνε ἀδύνατον νὰ μεταφρασθῶσιν εἰς τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν. Ἀλλ' ἐν τούτοις ἐξ ὧν γινώσκουμεν οὐδεὶς γερμανὸς ἢ ἀμερικανὸς μάγειρος διενοήθη μέχρι τοῦδε ν' ἀποκλείσῃ ὀλοτελῶς τὰς ἀνθρωπίνους χεῖρας ἀπὸ τῶν ἐργασιῶν τοῦ μαγειρείου, περιπλέον δὲ καὶ τὰ διάφορα μαγειρικὰ ἐργαλεῖα νὰ κινή τῇ ἀμέσῳ ἐνεργείᾳ δυναμοηλεκτρικῶν μηχανῶν. Τοιοῦτό τι ἀνέλαβε νὰ πραγματοποιήσῃ ὁ Παρισιανὸς ξενοδόχος Μαργερύ, εἶνε δὲ ἄξιος πολλῶν ἐπαίνων, οὐχὶ διότι εἰμεθα ἐν-

θερμοὶ ὅπαδοι πάσης μηχανικῆς ἐργασίας, ἀλλὰ διότι, ὡς ἐν τοῖς κατωτέρω θὰ ἴδωμεν, διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐπιτυγχάνεται περισσοτέρα καθαριότης εἰς τὰ διάφορα μαγειρικά σκεύη, τὴν ὁποίαν συνήθως μάτην θ' ἀναζητῇ τις εἰς τὰ μαγειρεῖα τῶν διαφόρων εὐρωπαϊκῶν ξενοδοχείων.

Ὁ ξενοδόχος οὗτος εἶνε ἰδιοκτητῆς μεγάλου τινὸς ἐστιατορίου, ὅπου καθ' ἡμέραν χιλιάδες πεινῶντων καὶ διψῶντων Παρισιανῶν καταφεύγουσιν, ἵνα κατασιγάσωσι τὰ δύο ταῦτα ὀχληρότατα τῶν αἰσθημάτων. Εὐκόλον δὲ εἶνε νὰ ἐννοήσῃ τις, ὅτι μόνον τὸ μαγειρεῖόν του ἀπασχολεῖ οὐκ ὀλίγους ὑπηρέτας, ὧν ἄλλοι μὲν ἀδιακόπως καθαρίζουσιν ὅσπρια καὶ λαχανικὰ παντοειδή, ἄλλοι δὲ ἐκλεπίζουσιν γεώμηλα, ἄλλοι καταθρύπτουσιν ὀστᾶ, οὐρὰς καρκίνων κτλ. ἐν ᾧ ἄλλαχού καταγίνονται εἰς τὸ ν' ἀποπλύνωσι τὰ πινάκια καὶ τὰ ποτήρια, εἰς τὸ νὰ καθαρίσωσι τὰ μαχαίρια καὶ τὰ περόνια καὶ τὰς ἐκκενωθείσας φιάλας. Οἶκοθεν ἐννοεῖται ἐπίσης, ὅτι ἐν τοιοῦτῳ μεγάλῳ καταστήματι τὰ πάντα δὲν γίνονται πάντοτε ἐν τάξει, ὅτι τὸ δαπανώμενον ὑλικὸν εἶνε

δυσυπολόγιστον καὶ τα κατ' ἔτος καταθραυόμενα ἀγγεῖα ἀποτελοῦσιν εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ ξενοδόχου δλόκληρον κεφάλαιον.

Ἐπὶ τέλους καὶ αὐτὸς ὁ καλὸς κάγαθος Μαργερὺ ἐβαρύνθη ὑφιστάμενος τὰς ἀδίκους ταύτας ἀπωλείας καὶ ἤρχισε νὰ σκέπτηται, πῶς νὰ ἐπιφέρῃ ριζικὰς μεταβολὰς καὶ μεταρρυθμίσεις εἰς τὴν μικράν του ἐπικράτειαν. Δὲν ἐσκέφθη πολὺ καὶ ἰδοὺ μιᾷ τῶν ἡμερῶν το τάγμα τῶν ἐργατῶν του εἶδεν ἐν τῷ ὑπογίῳ στρε-

φομένῳ δύο μηχανάς, αἵτινες δι' ἱμάντων ἢ καὶ ἡλεκτρικῶν ρευμάτων συνεικοινώνουν πρὸς πολυαριθμούς ἄλλας μηχανάς, ἀντιπροσωπεύουσας ἐπιπολυαριθμότερας μαγειρίσας. Ἐκεῖ ἐν τῇ γωνίᾳ ἐργάζεται διηνεκῶς μία μικρὰ συσκευὴ καταθρύπτουσα ἐντὸς ὀλίγου πάντα τὰ διδόμενα αὐτῇ ὁστᾷ, ὀλίγον ἀπωτέρω στρέφεται ἀφ' ἑαυτοῦ εἰς ἡθμός, εἰς ὃν οἱ θαμῶνες τοῦ Μαργερὺ ὀφείλουσι τὰ λαμπρὰ ἐμβάμματα καὶ καρυκεύματα τῶν φαγητῶν του. Ἐν ἄλλῳ τινὶ δωματίῳ βλέπομεν ἐπίσης διὰ τοῦ ἀερίου κινούμενον ἐν φρύγετρον (καβουρντιστήριον) τοῦ καφέ, ἐν δὲ τῷ κυρίῳ μαγειρείῳ πολυαριθμούς ὀβελοὺς, μετὰ μεγίστης κανονικότητος καὶ εὐρυθμίας περιστρεφόμενους ἐπὶ τῆς ἐσχάρας.

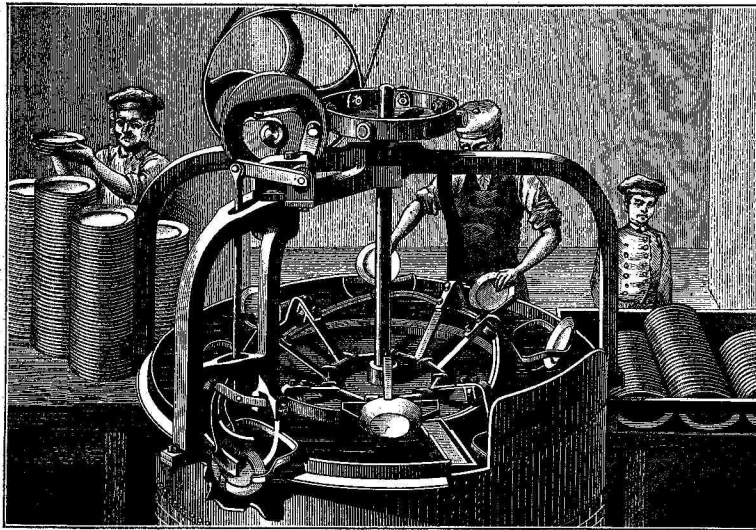
Ἀλλὰ πολὺ πλέον ἀξιοπερίεργοι εἶνε αἱ διάφοροι ἀπολυμαντικαὶ καὶ πλυντικαὶ μηχαναί, καὶ ἰδίᾳ ἐκεῖνη ἐξ αὐτῶν, ἥς τὴν εἰκόνα παραθέτομεν ἐνταῦθα. Αὕτη εἶνε ἱκανὴ διὰ μίᾱς νὰ πλύνῃ καὶ νὰ καθαρίσῃ μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς ἐντελείας ὁκτὼ πιάτα. Εἷς ἐργάτης θέτει εἰς τὴν μηχανὴν τὸ ἀκαθάρτον δοχεῖον, τὸ ὁποῖον ὑπ' αὐτῆς βυθίζεται ἀμέ-

σως ἐντὸς ζέοντος ὕδατος, ὅπου παραμένει ἐπ' ὀλίγα λεπτα τῆς ὥρας καὶ σείεται σφοδρῶς διὰ ν' ἀποσπασθῶσι τὰ ἐπ' αὐτοῦ προσκεκολλημένα λιπαρὰ τοῦ φαγητοῦ λείψανα. Κατόπιν τὸ πιάτον μεταφέρεται ὑπὸ τῆς μηχανῆς εἰς ἄλλο μέρος, ὅπου ἰδιαίτεροι ψήκτραι τρίβουσιν αὐτὸ πανταχόθεν καὶ ἐπὶ τέλους ἐμβυθίζεται εἰς ἀδιακόπως ἀνανεούμενον ψυχρὸν ὕδωρ, ὅπου καὶ τελείως ἀπαλλάσσεται πάσης ἀκαθαρσίας. Ὁ ἴδιος ἐργάτης τὸ ἐξάγει τότε τῆς μηχανῆς διὰ

τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς καὶ τὸ θέτει μετὰ τῶν ἄλλων, τῶν καθαρῶν, εἰς τὴν αὐτὴν σειρὰν πρὸς ἀποστάλαξιν. Ἡ μηχανὴ πλύνει καθ' ἑκάστην 4000 πιάτα καὶ ἔχει τὸ μέγα καὶ ἀνεκτίμητον προτέρημα, ὅτι τὸ ὕδωρ τῆς εἶνε πάντοτε καθαρὸν καὶ ὅτι οὐδέποτε θραύει τὰ εἰς αὐτὴν ἐμπεπιστευμένα σκεύη.

Ἐπίσης δὲ καὶ ἡ ἐν τῷ αὐτῷ καταστήματι ὑπάρχουσα μηχανὴ πρὸς καθαρισμὸν καὶ πλῆσιν τῶν φιαλῶν εἶνε οὐ μόνον αὕτη καθ' ἑαυτὴν ἀξιοπερίεργος, ἀλλὰ καὶ εἶνε ἀξία ἀναγραφῆς ἐνταῦθα,

διότι κινεῖται ὑπὸ μικρᾶς τινος δυναμοηλεκτρικῆς συσκευῆς. Ἐντὸς ἐνὸς λεπτοῦ αἱ φιάλαι στρέφονται 300 φορές ἐν τῇ μηχανῇ ταύτῃ, ὅπερ δηλοῖ, ὅτι ἕκαστον σημεῖον τῶν παρειῶν των, διαμενουσῶν ἐν τῇ μηχανῇ 36 μόνον δευτερόλεπτα, ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν πρὸς τὰς ψήκτραις 180 φορές! Ἄν καὶ τοῦτο ἀκόμη δὲν ἀρκῇ, δὲν πρέπει πλέον νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι εἶνε δυνατόν ποτε νὰ καθαρισθῶσιν οἰαδὴποτε φιάλαι. Ἡ πλῆσις γίνεται διὰ νέου πάντοτε ὕδατος, δύο δὲ ἄνδρες καὶ εἰς πᾶς δύνανται, τῇ βοηθείᾳ τῆς μηχανῆς ταύτης, νὰ καθαρίζωσι 400 φιάλας ἀνὰ πᾶσαν ὥραν.

ΠΑΥΝΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ.

(διὰ τὰ πιάτα.)

ΜΙΚΡΑ ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ. — κ. Κ. Γ. εἰς Γαλάζιον. Ἐλάβομεν ὑπὸ σημείωσιν καὶ δὴ πράξωμεν κατὰ τὰς ὁδηγίας ὑμῶν. — κ. Ν. Δ. Ι. εἰς Σμύρνην. Δις ἤδη ἐστάλησαν οἱ αἰτηθέντες ἀριθμοί, οὓς κατ' ἐπιθυμίαν Σας δὴ ἀποστείλωμεν προσεχῶς ἐκ νέου. — κ. Κ. Δ. Σ. εἰς Πέστην, Ι. Κ. Τζ. εἰς Καβάλλαν, Σ. Π. εἰς Μαριούπολιν, Σ. Α. εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἐλήφθησαν καὶ Σας εὐχαριστοῦμεν. — κ. Κ. Φ. Σ. εἰς Ἀθήνας. Ἐλάβομεν καὶ Σας εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς εὐμενεῖς ὑμῶν διαθέσεις. Ἡ ἐντολὴ τοῦ αὐτόθι κ. Α. Κ. δὴ ἐκτελεσθῇ ὅσον οὔπω. — κ. Π. Ν. Π. εἰς Πάτρας. Σας εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν εὐμενῆ ὑμῶν μέριμναν. — κ. Γ. Τσ.

εἰς Πάτρας. Ἐλήφθη καὶ Σας εὐχαριστοῦμεν. Ἐπιστολὴ ἔπεται. — κ. Α. Μ. εἰς Μεσημβρίαν, Γ. Α. Α. εἰς Ἀρμαβήριον. Ἀναμένομεν ἀπάντησιν. — κ. Δ. Φ. εἰς Νέαν Ἰόρκην. Σας συνιστῶμεν ν' ἀναγνώσῃτε τὸ ὑπὸ τοῦ Δρυμῶν βιβλίον „la France juive“. Θὰ ἴδῃτε δέ, ὅτι ὁ συγγραφεὺς ἐξήντηλες πᾶσαν πηγὴν, δι' ἥς δύναται ν' ἀποδείξῃ, καὶ ἀποδεικνύει πραγματικῶς, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι κέκτηνται μεγίστην ἐπιρροὴν ἐν Γαλλίᾳ. Ὁ εὐρωπαϊκὸς κόσμος ὁλόκληρος αἰσθάνεται, ὅτι τὴν σημερινὴν τῆς κοινωνίας ἡθικὴν παραλυσίαν ἐπέφερε τὸ Ἰουδαϊκὸν στοιχεῖον. Τὴν γνώμην ταύτην ἔχει ὁ βὴνδεις Δρυμῶν, συμμερίζονται δὲ καὶ οἱ πλείστοι τῶν Γερμανῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Τὰ οὐράνια σώματα καὶ ἡ Γῆ. — Κύνες ἀλιευτικοί. — Κακοήθεια (κατὰ τὸ γερμανικόν). — Ἡ πανηγυρικὴ ἐκδήσις τῶν τεχνῶν ἐν Βερολίῳ (μετὰ εἰκόνας). — Πρόοδοι τῆς νεωτέρας Ἐπιστήμης (μετὰ τεσσάρων εἰκόνων). — Ποικίλα. (Τὸ ἱατρικὸν ἐπάγγελμα κατὰ τοὺς παρελθόντας αἰῶνας. — Ἡ ἐκκαθάρισις τῆς γερμανικῆς γλώσσης. — Σιδηροδρόμος ἐν Βρυξέλλαις. — Πολύγλωσσος ὁρολογιοποιός. — Οἱ γάλλοι βουλευταὶ κατὰ ἐπαγγέλματα. — Καὶ στηθόδεσμοι ἐκ χάρτου). — Καλλιτεχνία καὶ θέατρον. (Μισθοὶ τῶν ἡθοποιῶν τῆς ἀρχαίας Ρώμης. — Περίεργον μελόδραμα. — Μία νεαρωτάτη καλλιτέχνης. — Νέον δρᾶμα τοῦ Κοππέ. — Πόσα θέατρα ὑπάρχουσιν ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις. — Μία εἰκὼν τοῦ Τιντορέττου. — Σύλλογος βαγνερικῆς ἐν Λονδίῳ). — Μηχαναὶ ἐν τῇ μαγειρείῳ (μετὰ εἰκόνας). — Μικρὰ Ἀλληλογραφία.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ. Ἡ πρώτη δοκιμὴ, κατὰ τὴν ἐλαιογραφίαν τοῦ G. del Torre (ἐν σελ. 177). — Ὁ ναὸς τῆς Περγᾶμου, κατὰ σχεδιογράφημα τοῦ Τόττερκρουφ (ἐν σελ. 181). — Δαματὶς κατὰ τὴν ἐλαιογραφίαν τοῦ Σίγελ (ἐν σελ. 185).

Ἐκδότης Π. Α. ΖΥΓΟΥΡΗΣ.

Τύποις Bär & Hermann, ἐν Λειψίῳ. — Χάρτης ἐκ τῆς Neue Papiermanufaktur ἐν Στρασβούργῳ. — Μελάνη Frey & Sening, ἐν Λειψίῳ.